

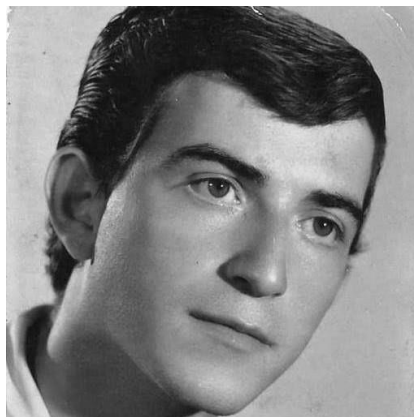
Ο λατρεμένος μας ηθοποιός – «τεντιμπόη» Θανάσης Παπαδόπουλος!

Γράφει ο Πάνος Ν. Αβραμόπουλος

Και μόνο δυο κινηματογραφικές του συμμετοχές – πέραν από τις ούτως ή άλλως πολύ ψηλές συμμετοχές του στην μεγάλη μας οθόνη – αρκούν για τον αγαπημένο μας ηθοποιό Θανάση Παπαδόπουλο, τον λατρεμένο μας τεντιμπόη, για να τον καταχωρίσουν στο πάνθεον του ελληνικού σινεμά.

Αφενός ο επικός «Νόμος 4000» (1962) του αριστοτέχνη Γιάννη Δαλιανίδη, που στηλίτευε τον κοινωνικό συντηρητισμό των μεταπολεμικών μας δεκαετών, με τον ομώνυμο «Νόμο 4000», περί τεντιμποϊσμού και δρομολόγησε σημαντικές εξελίξεις με την προβολή του, αφετέρου «Ο στρίγγλος που έγινε αρνάκι» (1967) του μαίτρ της ελληνικής κωμωδίας Αλέκου Σακελάρη, αξεπέραστη κωμωδία μας, στην οποία επίσης με ηθική ενάργεια ο απaráμιλλος Θανάσης Παπαδόπουλος, υποδύετο τον έναν από τους αχαΐρευτους γιούς (Ανδρέα Πετρόχειλο) του

Πλοίαρχου χήρου Λεωνίδα Πετρόχειλου, που τον υποδύετο ο κραταιός Λάμπρος Κωνσταντάρας. Δυο ταινίες σταθμός στο φάσμα του δράματος, αλλά και της κωμωδίας, μέσα από τις οποίες ο Θανάσης Παπαδόπουλος, απέδειξε την ευρεία υποκριτική του αρματωσιά και το πολύπλογο καλλιτεχνικό του τάλαντο. Με άρτια σκηνική παρουσία, μεσογειακό ταμπεραμέντο και ατελείωτη δραμα-

τική ενάργεια. Στο «Νόμο 4000» του Γιάννη Δαλιανίδη, ο Θανάσης Παπαδόπουλος, πλάι σε ένα γαλαξία αστέρων – ηθοποιών ήτοι : Βασίλης Διαμαντόπουλος, Ζωή Λάσκαρη, Βαγγέλης Βουλγαρίδης, Κατερίνα Χέλμη, Κώστας Βουτσάς, Περικλής Χρηστοφορίδης, Ελένη Ζαφειρίου, Αθηνά Μηχαηλίδου κ.α. ως ο μαθητής «Ευαγγέλου» γιαουρτώνει τον αυστηρών αρχών, συντηρητικό γυμνασιάρχη του «Ανδρέα Οικονόμου» - τον υποδύεται ο έξοχος Βασίλης Διαμαντόπουλος - και μετά την αποκάλυψη της χειρονομίας του υφίσταται τον προβλε-

πόμενο εξευτελισμό και την ηθική διαπόμπευση που προέβλεπε ο αναχρονιστικός Νόμος 4000, περί τεντιμποϊσμού. Τον κουρεύουν έτσι με την ψηλή, του δένουν τα χέρια πισθάγκωνα, του τοποθετούν στο στήθος μια μεγάλη πινακίδα που λέει «είμαι τεντιμπόη» και τον περνούν από έναν κεντρικό δρόμο της Κυψέλης κατά την ταινία, όπου τον φτύνουν και τον εξυβρίζουν. Είναι όμως τόσο πειστικός ο Θανάσης Παπαδόπουλος στον ρόλο του, που στα γυρίσματα της ταινίας, περνούσαν περαστικοί και τον επέπλητταν «δεν ντρέπεσαι παλιόπαιδο» ! Μια ολόκληρη

φιλολογία της εποχής στηρίχτηκε στις εφημερίδες γύρω από τον ξεχωριστό ρόλο του αγαπημένου μας ηθοποιού, που τον κατέστησε ήρωα και σύμβολο αντίστασης της νεολαίας.

Από την άλλη «Στον στρίγγλο που έγινε αρνάκι» (1967) του Αλέκου Σακελάρειου, πλάι στους μεγάλους μας ηθοποιούς Λάμπρο Κωνσταντάρρα, Μάρω Κοντού, Σταύρο Ξενίδη, Παύλο Λιάρρο, Κώστα Παπαχρήστο κ.α. ο Θανάσης Παπαδόπουλος, από το πεδίο της κωμωδίας τώρα, μας δίνει και πάλι ένα ρεσιτάλ ηθοποιίας. Υποδύετο ένα από τα τρία κακομαθημένα

παιδιά του στρίγγλου χήρου Πλοιάρχου και Διευθυντή της Σχολής Ναυτικών Δοκίμων Λεωνίδα Πετρόχειλου (Λάμπρος Κωνσταντάρρας), τον μαθητή Ανδρέα Πετρόχειλο, μαζί με τους αδελφούς του Κίμωνα Πετρόχειλο φοιτητή (Παύλος Λιάρρος) και τον μικρό Μπάμπη Πετρόχειλο (Βαγγέλλης Ιωαννίδης), που στην κυριολεξία είναι «θηρία»! Ωστόσο με την βοήθεια του φίλου του Ξενοφώντα (Σταύρος Ξενίδης), ο πλοίαρχος θα προσλάβει μια όμορφη και χαρισματική οικονόμο την Μαίρη Χατζηθωμά - Κωνσταντινίδου (Μάρω Κοντού), που θα τους βάλει σε τάξη και θα απελευθερώνει την ευαισθησία και ευγένεια της καρδιάς τους. Είναι εκπληκτική η σκηνή λοιπόν, που ο πατέρας Κωνσταντάρρας ζητά ένα ποτήρι νερό από τα τρία παιδιά του, του αρνούνται ευγενικά και στο τέλος του λένε το αμίμητο «Άντε ρε πατέρα σήκω να πάρεις το νερό σου και φέρε μας ένα ποτήρι και εμάς»! Με το σκέρτσο, την σπιρτάδα και το ταπεραμέντο του, ο Θανάσης Παπαδόπουλος, στην κωμωδία μας χαρίζει άφθονο γέλιο και κλέβε αδιαμφισβήτητα την καρδιά μας.

και σε πολλές άλλες ακόμα, σπουδαίες μας ταινίες.

Αλλά ως ταλαντούχος ηθοποιός ο Θανάσης Παπαδόπουλος, έπαιξε ως δευτεραγωνιστής σε πλειάδα ταινιών της χρυσής εποχής του ασπρόμαυρου κινηματογράφου μας και επικύρωσε με τις ερμηνείες του, το μοναδικό ταλέντο του. Μνημονεύουμε τις συμμετοχές του στα αριστουργήματα : Ο μάγκας με το τρίκυκλο (1972), Αέρα, αέρα, αέρα (1972), Ένας υπέροχος άνθρωπος (1971), Μαντώ Μαυρογένους (1971), Το πιο λαμπρό μπουζούκι (1968), Οι άντρες δεν λυγίζουν ποτέ (1968), Βίβα Ρένα (1967), Η χαρτορίχτρα (1967)

Ο Θανάσης Παπαδόπουλος γεννήθηκε στη Θήβα στις 31 Μαΐου το 1938 και μετά τις εγκύκλιες γυμνασιακές του σπουδές, παρακολούθησε μαθήματα υποκριτικής. Οπότε και ξεκίνησε την πολύπλευρη καλλιτεχνική του πορεία. Αφότου διήλθε με επιτυχία και με πλήθος συμμετοχών τις χρυσές δεκαετίες '60 και '70 της μεγάλης μας οθόνης, τη δεκαετία του '80 πέρασε στην αμφιβόλου αισθητικής βιντεοταινία, όπου και σημείωσε ένα ρεκόρ συμμετοχών. Αδιαμφισβήτητα αποτελεί ένας από τους σημαντικούς δευτεραγωνιστές μας, που βαθιά αγαπήσαμε !

Φιλμογραφία

Ρένα... να η ευκαιρία (1980)
Ο προεστός του χωριού (1973)
Αντάρτες των πόλεων (1972)
Ο κύριος σταθμάρχης (1972)
Ο μάγκας με το τρίκυκλο (1972)
Αέρα,αέρα,αέρα (1972)
Ένας υπέροχος άνθρωπος (1971)

Μαντώ Μαυρογένους (1971)
Ο αγαθιάρης και η ατσίδα (1971)
Βαβυλωνία (1970)
Ο αετός των σκλαβωμένων (1970)
Το παιδί της μαμάς (1970)
Τρελά κορίτσια απίθανα αγόρια (1970)
Ο άνθρωπος της καρπαζιάς (1969)
ΟΧΙ (1969)
Το... θύμα (1969)
Φοβάται ο Γιάννης το θεριό... (1969)
Δυο πόδια σ' ένα παπούτσι (1969)
Οι ζαβολιές (1969)
Για μια τρύπια δραχμή (1968)
Ο πιο καλός ο μαθητής (1968)
Καπετάν φάντης μπαστούνι (1968)
Ο σατράπης (1968)
Το πιο λαμπρό μπουζούκι (1968)
Οι άντρες δεν λυγίζουν ποτέ (1968)
Βίβα Ρένα (1967)
Η χαρτορίχτρα (1967)
Ο στρίγγλος που έγινε αρνάκι (1967)
Τα δύο πόδια σ' ένα... παπούτσι! (1967)
Ο αδελφός μου ο τρελλάρας / Ο αδελφός μου ο λόρδος (1966)
Οι κυρίες της αυλής (1966)
Το ρεμάλι της Φωκίωνος Νέγρη (1965)
Η βαλίτσα με το πτώμα (1963)
Νόμος 4000 (1962)
Η Λίζα και η άλλη (1961)
Κατήφορος (1961)
Διαόλου κάλτσα (1961)
Οικογένεια Παπαδόπουλου (1960)
Για σένα την αγάπη μου (1960)
Λύγκος ο λεβέντης (1959)
Το μυστικό της κατηγορούμενης (1958)

***Ο συγγραφέας Πάνος Ν. Αβραμόπουλος, είναι Μ.Σc Δ/χος Μηχανικός Ε.Μ.Π.**
www.panosavramopoulos.blogspot.gr